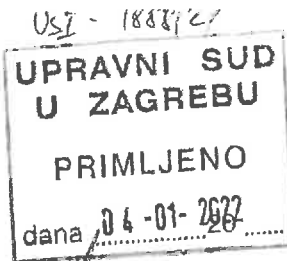

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usz-3547/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika-specijalista Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Siniše Varge iz kojeg zastupa opunomoćenica Marija Rožman, odvjetnica u Zagrebu, Zelinska 4, protiv tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: 9 Usl-1888/21-5 od 20. srpnja 2021., na sjednici održanoj 25. studenog 2021.

presudio je

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: 9 Usl-1888/21-5 od 20. srpnja 2021.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje odluke tuženika broj: 711-I-828-P-89-19/21-04-19 od 16. travnja 2021. te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

2. Odlukom tuženika broj: 711-I-828-P-89-19/21-04-19 od 16. travnja 2021. odlučeno je da je tužitelj kao dužnosnik, zastupnik u Hrvatskom saboru do 22. srpnja 2021., propustom da po pisanom pozivu Povjerenstva priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine u izvješću o imovinskom stanju podnesenom 11. studenog 2016. i izvješću podnesenom 30. svibnja 2019. s imovinom utvrđenom u postupku redovite provjere, i to u dijelu podataka o plaći ostvarenoj kod drugog poslodavca i dijelu podataka o ostalim prihodima, počinio povredu članka 27. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", broj: 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15. i 98/19., dalje: ZSSI) u vezi s člancima 8. i 9. ZSSI-a (točka I. izreke). Nadalje, odlučeno je da mu se za povredu ZSSI-a, opisanu pod točkom I. izreke, izriče sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 2.000,00 kn, koja će trajati 2 mjeseca te će se izvršiti u jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 1.000,00 kn (točka II. izreke).

3. Protiv prvostupanjske presude tužitelj je podnio žalbu iz svih žalbenih razloga predviđenih člankom 66. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne

novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS). U žalbi u bitnome navodi da smatra da ga je tuženik svojim zaključkom broj 711-I-1395-RP-26/20-02-18 od 7. listopada 2020. pozvao na očitovanje u odnosu na nesklad između imovine prijavljene u izvješćima o imovinskom stanju dužnosnika od 11. studenog 2016. i izvješću od 30. svibnja 2019. te stanja imovine u pogledu plaće ostvarene kod drugog poslodavca i ostalih prihoda dužnosnika, kako proizlazi iz podataka Porezne uprave odnosno podataka kojima raspolaže Povjerenstvo, kojem pozivu je udovoljio dostavom očitovanja 23. listopada 2020. U tom očitovanju potvrdio je da mu je tijekom 2017. i 2018. nastupila promjena imovinskog stanja, jer mu je poslodavac KB Dubrava isplatio za 2017. 11,47% veći iznos plaće od prijavljenog iznosa na godišnjoj razini te za 2018. 12,29% veći iznos plaće od prijavljenog iznosa na godišnjoj razini. Dodaje da je pri tom pojasnio i razloge zbog kojih je propustio prijaviti promjene, odnosno navodi da se radi o neznatnim mjesečnim povećanjima plaće koje nije uočio, a i sve da ih je uočio na iste da ne bi obraćao pozornost, posebno s obzirom na činjenicu da ukupni mjesečni iznos njegov primanja (KB Dubrava + Hrvatski sabor) nije mogao biti veći od iznosa plaće zastupnika u Hrvatskom saboru koja mu je isplaćivana, kao i činjenicu da nije bio upoznat s tumačenjem Povjerenstva o tome da bitnu promjenu u imovini, iz članka 8. stavka 2. ZSSI-a, u pogledu primitaka dužnosnika, predstavlja promjena od najmanje 10%. Navodi da je tuženik u obrazloženju odluke naveo kako je provjerom utvrdio da mu se i plaća zastupnika u Hrvatskom saboru mijenjala i to način da je po osnovi plaće u KB Dubrava i razlike plaće u Hrvatskom saboru ukupno za 2017. primio iznos 13,5% veći od prijavljenog, a za 2018. 10,55 % veći od prijavljenog. Pojasnio je kako je do spomenutog neto povećanja njegove plaće u Hrvatskom saboru tijekom 2017. i 2018. očigledno došlo isključivo zbog određenih poreznih promjena u tom razdoblju koje nije pratio niti je s istima bio upoznat. Iznosi da je tuženik u obrazloženju odluke također ustvrdilo da je 24. prosinca 2018. donijelo smjernicu i uputu broj 711-1-1724-R-91/18-01-8 kojom je obrazložilo što se u smislu ZSSI-a smatra bitnom promjenom u imovini dužnosnika, ali da on s navedenom smjernicom, kao i s činjenicom da bi ista bila donesena, nije bio upoznat. Ističe da se prilikom sastava izvješća o imovinskom stanju rukovodio uputama za popunjavanje obrasca izvješća o imovinskom stanju dužnosnika te da smatra da bi primjerenije bilo da je tuženik u svojim uputama za popunjavanje obrasca izvješća o imovinskom stanju dužnosnika jasno naveo da bitnu promjenu u imovini predstavlja promjena od najmanje 10 %, kako bi se u tom pogledu izbjegli bilo kakvi nesporazumi, a ne da donese drugi pravni dokumenti koje dužnosnici moraju pretraživati po bazama i internetskoj stranici Povjerenstva kako bi se upoznali sa svim pravilima koja vrijede za popunjavanje izvješća o imovinskom stanju. Obrazlaže da je u očitovanju od 23. listopada 2020., a u odnosu na upit tuženika da dostavi očitovanje u pogledu podataka kada je točno obavljao konzultantske poslove za Svjetsku banku i Svjetsku zdravstvenu organizaciju te kolike je naknade za svaki od tih poslova ostvario u relevantnom razdoblju od početka 2016. do kraja 2019., detaljno pojasnio da je obavljao određena kratkotrajna savjetovanja za Svjetsku banku i Svjetsku zdravstvenu organizaciju. Ističe da je, u smislu članka 13. stavka 3. ZSSI-a, sudjelovao na sastancima odnosno savjetovanjima isključivo u ulozi savjetnika pa da mu, a budući da se radilo o edukativnoj djelatnosti koja je izuzeta od zabrane propisane člankom 3. stavkom 2. ZSSI, nije bilo potrebno odobrenje tuženika. Dodaje u očitovanju pojasnio o kojim se savjetovanjima radilo te je istaknuo da za

sudjelovanja na istima nije primio naknadu od organizatora (troškove smještaja i putne troškove tužitelja snosili su sami organizatori), uz izuzetak jednog slučaja, i to savjetovanja u svibnju 2017. u organizaciji Svjetske banke, na temu: "Savjetovanje o reformi zdravstva", Podgorica, Crna Gora, na kojem je sudjelovao u svojstvu predavača, a za što mu je 21. lipnja 2017. uplaćena naknada u iznosu od 19.500,00 kn (što je uključivalo i troškove smještaja, te putne troškove, koji su iznosili ukupno oko 7.000 kn). Iznosi da je za svoje tvrdnje priložio dokaz u vidu potvrde Zagrebačke banke d.d. te je svoju omašku ispravo podnošenjem novog izvješća o imovnom stanju u kojem je unio podatak o navedenoj uplati. Navodi da je odluci tuženika od 19. veljače 2021. udovoljio i dostavio očitovanje s jasnim argumentima koji govore u prilog neosnovanosti pokretanja postupka zbog povrede ZSSI-a. Smatra da je tuženik bio dužan postupiti po članku 10. ZSSI-a, odnosno, s obzirom na to da je utvrdio da nisu ispunjene obveze iz članaka 8. i 9. ZSSI-a, tuženika ga je trebao pisanim putem pozvati da u roku od 15 dana ispuni obveze. Dodaje da bi tek u slučaju da obveza ni tad ne bi bila ispunjena, tuženik bio dužan, u smislu odredbe članka 10. stavka 3. ZSSI-a, pokrenuti postupak zbog kršenja odredbi iz članaka 8. i 9. ZSSI-a. Navodi da je u potpunosti neosnovano tumačenje odredbi članka 26. i 27. ZSSI-a od strane tuženika pa da je neosnovano i utvrđenje tuženika da on nije ispunio svoju obvezu. Budući da je priznao podatke Porezne uprave o povećanju plaće iz 2017. i 2018., kao i postojanje naknade isplaćene od strane Svjetske banke (i o istoj dostavio dokaz), postoje dokazi da se njegova prijavljena imovina uskladi s utvrđenom imovinom, u smislu odredbi ZSSI-a. Ističe da je na vrijeme ispravio nepravilnosti na koje mu je ukazao tuženik te podnio novo izvješće i imovinskom stanju, a što i sam tuženik priznaje u pobijanoj odluci. Smatra da priznanje od strane dužnosnika glede postojanja nesklada između prijavljene imovine i imovine utvrđene u postupku provjere, i specificiranje od strane istog u čemu se navedeni nesklad sastoji, ne može značiti za dužnosnika neispunjenje njegove obveze iz članka 26. stavka 2. i članka 27. ZSSI-a. Mišljenja je da ga tuženik "kažnjava" zbog propusta pravilne izrade izvješća o imovinskom stanju i to pozivajući se na odredbu članka 27. ZSSI-a koja po svom sadržaju ne odgovara konkretnoj situaciji (kad dužnosnik prizna postojanje nesrazmjera imovine za kojeg je Povjerenstvo saznalo ili/i dostavite dokaz o tom nesrazmjeru), a sve zbog nedostatka neke druge odredbe istog Zakona koja uređuje tu situaciju. Smatra da je ovakvo postupanje tuženika u potpunosti nepravilno i da predstavlja pretjerani formalizam. Također smatra da je pogrešna i odluka o troškovima postupka. Predlaže da ovaj Sud poništi prvostupanjsku presudu i usvoji tužbu te potražuje trošak sastava žalbe.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da tužitelj pogrešno tumači značenje i pravni karakter povrede ZSSI-a koju je počinio, odnosno pogrešno tumači odredbe članaka 8., 9. i 27. ZSSI-a. Ističe kako je odredbama članaka 8. i 9. ZSSI-a, između ostalog, propisano da su dužnosnici dužni podnijeti izvješće o imovinskom stanju u slučaju imenovanja na dužnost, reizbora ili prestanka dužnosti kao i u slučaju bitne promjene imovinskog stanja tijekom njihova mandata i to najkasnije istekom godine u kojoj je promjena nastupila. Ističe kako je smisao očitovanja dužnosnika u tome da dužnosnik svojim navodima ili dokazima koje uz navode prilaže dokaže da je njegovo stvarno imovinsko stanje onakvo kakvo ga je prikazao u podnesenom izvješću o imovinskom stanju, a da podaci koje je utvrdilo Povjerenstvo, odnosno oni koji proizlaze iz pribavljene dokumentacije nadležnih tijela i koji upućuju na nesklad, ne prikazuju stvarno stanje, odnosno da isti nisu točni. Smatra da

ispunjenje obveze iz članka 27. ZSSI-a ne znači podnijeti očitovanje ili dostaviti dokaze kojima tužitelj obrazlaže razloge zbog kojih nije unio ispravne podatke u podnesena izvješća o imovinskom stanju, već dokazati da su podaci uneseni u izvješća o imovinskom stanju usklađeni sa stvarnim stanjem. Iznosi da bi u konkretnom slučaju tužitelj opravdao nesklad kada bi dokazao da nije došlo do bitne promjene u njegovom imovinskom stanju, odnosno kada bi dokazao da je prijavio navedenu promjenu imovinskog stanja u izvješću o imovinskom stanju do kraja godine u kojoj je ista nastala. Iako je tužitelj u svojem očitovanju podnesenom tijekom postupka davao pojašnjenja vezano za razloge neprijavljivanja navedenih promjena u 2017. i 2018., takva pojašnjenja nisu mogla proizvesti učinak opisanog opravdanja nesklada u smislu članaka 26. i 27. ZSSI-a, odnosno nisu mogla otkloniti utvrđeno počinjenje povrede članka 27. ZSSI-a. Ističe da je tužitelj, osim smjernice od 24. prosinca 2018., u sumnji radi li se o bitnoj promjeni imovine, imao mogućnost traženja mišljenja tuženika sukladno članku 6. ZSSI-a. Opisuje da je upravo zbog broja zatraženih mišljenja drugih dužnosnika o navedenom pitanju, u cilju pravilnog i potpunog podnošenja izvješća o imovinskom stanju, 24. prosinca 2018. donio smjernicu i uputu kojom je obrazložio što se u smislu ZSSI-a smatra bitnom promjenom na imovini dužnosnika. Ističe kako tužitelj niti nakon donošenja navedene smjernice, a koja je javno objavljena na njegovim službenim internetskim stranicama te dostavljena svim dužnosnicima i rukovodećim državnim službenicima putem njihovih korisničkih računa nije postupio u skladu s istom. U odnosu na navode tužitelja kako je on trebao postupiti sukladno članku 10. ZSSI-a i pisanim ga putem pozvati da u roku 15 dana od primitka pisanog zahtjeva ispuni obvezu očitovanja, a tek ukoliko to ne učini protiv njega bi mogao pokrenuti postupak ističe kako tužitelj pogrešno tumači odredbe ZSSI-a. Pojašnjava da je člankom 22. ZSSI-a propisano da provjera podataka iz podnesenih izvješća dužnosnika o imovinskom stanju može biti: prethodna (administrativna) provjera i redovita provjera. Ističe kako se članak 10. ZSSI-a odnosi na samo podnošenje izvješća o imovinskom stanju u situacijama koje propisuje članak 8. i na način na koji propisuje članak 9. stavak 1. ZSSI-a, a ne na nesklad koji Povjerenstvo utvrdi u postupku redovne provjere izvješća o imovinskom stanju dužnosnika. Pojašnjava da je on temeljem članka 10. ZSSI-a tužitelja dužan pozvati da podnese potpuno i ispravno popunjeno izvješće o imovinskom stanju u onim situacijama u kojima je u prethodnoj (administrativnoj) provjeri utvrđeno da dužnosnik nije podnio izvješće o imovinskom stanju u roku u kojem to propisuje članak 8. ZSSI-a, odnosno ukoliko je u tom izvješću propustio pravilno ispuniti neke od rubrika. U konkretnom slučaju povreda tužitelja nije nepodnošenje izvješća o imovinskom stanju ili neispravnom popunjavanju rubrika istog, već u činjenici da tužitelj nije protekom godine u kojoj je došlo do promjene na plaći za više od 10% tu promjenu prijavio, odnosno da nije prijavio kako obavlja poslove savjetnika za Svjetsku banku niti za Svjetsku zdravstvenu organizaciju. Nadalje, a u odnosu na navode tužitelja kako je isti podnio novo izvješće o imovinskom stanju s ispravljenim podacima, ističe kako je navedeno uzeto u obzir prilikom odlučivanja o sankciji, a što je vidljivo i iz same osporavane odluke. Predlaže odbiti žalbu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitivanjem pobijane presude u skladu s odredbom članka 73. stavka 1. ZUS-a ovaj Sud je utvrdio da ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

7. Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud uzeo u obzir i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke i činjenice koje je sam utvrdio (članak 33. stavak 2. ZUS-a) te je na tako utvrđene činjenice pravilno primijenio materijalno pravo.

8. Prvostupanjski sud je pravilno ocijenio zakonitim tumačenje tuženika, da opravdanje utvrđenog nesklada, odnosno prilaganje odgovarajućih dokaza potrebnih za usklađivanje podataka u podnesenom izvješću o imovinskom stanju u smislu članaka 26. i 27. ZSSI-a, znači da bi dužnosnik trebao obrazložiti i dokazati da je njegovo imovinsko stanje upravo onakvo kakvim ga je prikazao u podnesenom izvješću o imovinskom stanju, a da podaci koji proizlaze iz pribavljene dokumentacije od nadležnih državnih tijela ne prikazuju stvarno stanje, odnosno nisu usklađeni sa stvarnim stanjem. S obzirom da je tužitelj prekršio odredbe ZSSI-a vezano uz obavješćavanje o imovinskom stanju, pravilno mu izrečena sankcija na temelju članaka 42. i 44. ZSSI-a.

9. Prema ocjeni ovoga Suda prvostupanjski sud je raspravio tvrdnje koje je stranka iznijela u postupku te prigovore i na osnovi izvedenih dokaza i njihovom ocjenom utvrdio činjenice odlučne za prosudbu osnovanosti tužbenog zahtjeva te je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo.

10. Prigovori tužitelja istaknuti u žalbi, prema ocjeni ovoga Suda, nisu osnovani, niti su od utjecaja na drukčije rješenje predmetne uprave stvari, a pogotovo što se radi o istim prigovorima koje je tužitelj isticao i u postupku pred prvostupanjskim sudom, a o kojim se prvostupanjski sud očitovao i s kojim zaključcima se u potpunosti slaže i ovaj Sud.

11. Kako je utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu kao ni razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti (članak 73. stavak 1. ZUS-a), na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

12. S obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio upravni spor, o zahtjevu tužitelja za naknadu troška sastava žalbe odlučeno je sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 25. studenog 2021.

Predsjednica vijeća:
Lidija Rostaš, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik:

Tanja Nemčić